

Pacific Wild West!

Bli med på MC-tur fra Los Angeles til Chicago.

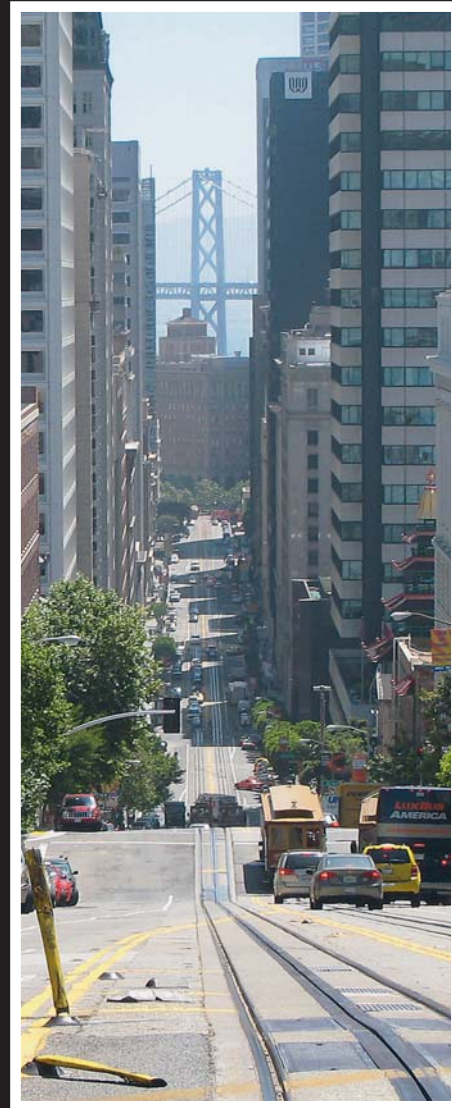
Det er stort å få komme til Arlen Ness sitt hovedkvarter. Dagen er reddet når gubben sjøl kommer ut og hilser på. Fra venstre Arve, Jørn, Ivar og Arlen.

Nordmenn på tur, fra venstre Trond Moberg, Ivar H Karlsen, Gunn Karlsen, Vera Moberg, Betten Arnulf, Øyvind Nordbø.

Det er mye uvant man skal passe seg for på en tur som dette.

Klassisk gatebilde fra San Fransisco.

TEKST OG FOTO: IVAR HERMANN KARLSEN

På en reunion etter en Route 66-tur i 2006, bestemte Gunn og Ivar H Karlsen, Aarid Nyborg og Jørn Folkvang at det var på sin plass å gjenta suksessen på en ny rute. Her kan du bli med på turen fra Los Angeles til Chicago.

Etter en fin dag ved Marina del Rey, var vi klare for å treffe en gjeng med samme mål som oss, nemlig å kjøre fra Los Angeles til Chicago på MC. Vi var til sammen 33 personer, 15 motorsykler og en følgebil. Turen var arrangert av Norwegian Route 66 Tours (www.route66.no) ved Trond Moberg. Syklene ble leid hos Route 66 Riders i Los Angeles, der turen startet.

Turen til San Francisco kjører vi langs kysten i et fantastisk landskap, med Stillehavet ut til venstre og høye fjell til høyre. Et kjent bilde fra en mange amerikanske filmer.

I San Fransisco er det satt av en hel dag til fri disposisjon. Noen av oss salet opp syklene og kjørte en tur til Arlen Ness. Det er stort for mange å få komme dit, og når gubben sjøl kommer ut og hilser på, er dagen reddet for de fleste.

Turen går videre over Golden Gate, nordover og inn i landet, der varmen kommer tett opp til 40 grader. Flott natur å se på stort sett hele tiden. Langs veien står skilt som advarer om bøter på 1000 dollar for kasting av søppel, og så er det heller ikke noe søppel å se. Her har vi mye å lære.

Vi stopper for kvelden i South Lake Tahoe, et populært reisemål for amerikanere både som vintersportssted og om sommeren med bading og båtturer.

Neste etappe går langs vei nr 50 - "the loneliest road in America". Vi passerer noen få tettsteder, ellers er det kun naturopplevelser. Kjører over noen fjellpartier med fine mc-svinger og ender dagen på Historic Hotel Nevada i Ely.

Hotellet har vært i drift siden 1929 og det oser av mye gammel historie. Vannrørene er like gamle og veldig lunefulle, du står ikke og tar en lang god dusj når det skifter mellom varmt og kaldt vann hele tiden.

Neste dag blir lang, varm. Vi passerer en tidssone og stiller klokken en time frem og kjører forbi Bonneville, der de setter fartsrekorder på over 300 km/t.. Salt Lake City passerer i ettermiddagsrushet med mye trafikk, før vi kommer inn i et mer frodig landskap ved Beaver Creek, som vi kjenner fra alpinsendingene på tv.

Vi overnatter i Jackson, en typisk westernlandsby med fortau i tre, cowboys og alt vi leste om i westernbøkene i ungdommen,

Ivar har fått utlevert sin Harry-Davidson og er klar for en lang reise.

Arbeidet med Crazy Horse Memorial begynte for 60 år siden, kanskje det er ferdig om 60 nye år. Modellen i forgrunnen viser hvordan fjellet i bakgrunnen skal se ut når det er ferdig.

før vi kjører inn i Yellowstone nasjonalpark. Det var mye snø i området sist vinter så det ligger fortsatt en del snøflekker.

Dagens første stopp er ved Old Faithful, den mest kjente geysiren, med utbrudd to ganger i timen. Her måtte vi også stoppe for en flokk bison som var på vandring, de nærmeste var bare et par meter unna. Dette var store dyr!

Det var i det hele tatt spesielt å kjøre gjennom områder hvor det sprutet søle og luktet svovel, og ikke minst var fareskilt som varslet om grizzlybjørn og slanger.

Vi besøker også Grand Canyon, et stort uv med et fossefall, men som ikke må forveksles med nasjonalparken Grand Canyon, før vi setter kursen mot Cody. Der har de rodeo hver kveld i sommermånedene. En artig opplevelse, særlig når de oppdaget at vi var en gjeng fra "Noooooorwayyyy" på tribunen.

Så går veien oppover og oppover, til vi passerer Big Horn på 9430 fot. Rocky Mountains er et fantastisk fjellparti, og vi følte vi kunne se halve verden på turen opp. Turen ned på andre siden er like flott.

I Custer får vi oppleve amerikansk uvær med lyn, torden, vind, regn og hagl. Det går heldigvis fort over, men hun gråt sine modige tårer, husmoren på motellet, når hun ser at vi har brukt de helt nye sengeteppene over sykklene for å verne dem mot hagel. Til trøst fikk hun et par tøy-merker og noen pins og klistremerker fra NMCU. Det, og at jentene vasket alle sengeteppene, gjorde at dama bare strålte resten av tiden vi var i Custer.

NMCU-representanter ved Mount Rushmore.

I Deadwood får vi med oss et skuespill ute på gata med skyting og drap på grunn av pokerspill. Det var her den legendariske Wild Bill Hickok, egentlig James Butler Hickok, ble skutt i ryggen under pokerspill. Kortene han hadde på hånden, har siden blitt kalt "dead mans hand".

Vi fortsetter videre med to dagers kjøring over prærien. Ved lunsj i Philips kom for øvrig lokalavisen og laget en reportasje om de "gale nordmennene". Neste dag skjer turens uhell, en punktering. I regnværet blir det bytte til reservesykkelen og turen fortsetter, men det var noen av deltagerne som mente det var betenkelig å legge av gårde. Det lynte og tordnet voldsomt rundt oss, og terrenget er rimelig flatt. Men det gikk greit...

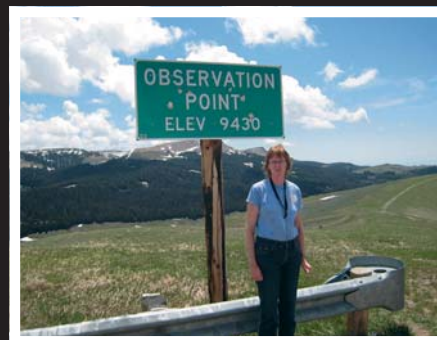
Denne dagen fikk vi til de grader også se ulempen med å reise på "pakketur". Hele gjengen ble sittende på en bensinstasjon i to og en halv time og vente på at det punkterte hjulet ble byttet! Så ble det bestemt å kjøre en omvei, da det var noen lokale helter som anbefalte det på grunn av veiarbeid. Det gjorde at øktene ble på over 1,5 time nesten hele dagen! Det var faktisk så ille at noen var så slitne at de nesten sovnet bak styret.

Jørn hadde heldigvis kjøpt kart over USA til TomTom Rider'en. Det ga oss friheten til å kjøre mye for oss selv, utenom det fastlagte programmet. Vi opplevde ganske mye mer enn de som bare fulgte gruppen.

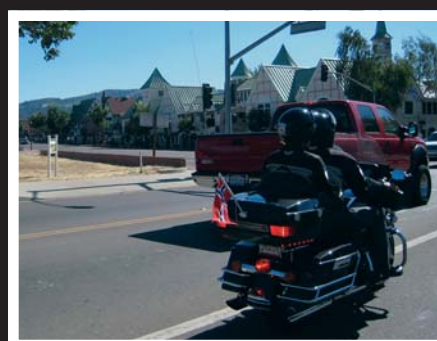
Etter en stopp i Walnut Grove, der "Huset på prærien" ble filmet, endte en regnfull dag i Mankato. Neste dag byr på flere regnbyger, så det blir å kjøre i regntøy. Vi overnatter på et hotell like utenfor Wiskonsin Dells, kjører gjennom byen som er bygget som en ren turistby. Den så ut som et stort tivoli.

Vi nærmer oss målet for turen, jeg mener slutten, for selve målet har jo vært hele turen. Det er en rar følelse, litt tomt, men allikevel en god følelse at turen ble gjennomført uten noen form for ulykker.

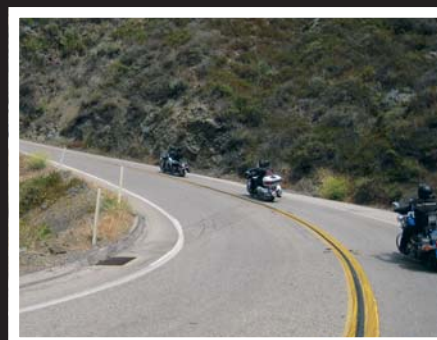
En del av oss skal ha litt ekstra tid til å være tursiter i Chicago, men først samles alle til en felles festmiddag med taler, utdeling av diplom for vel gjennomført tur og litt ablegøyer som hører med. Ivar hadde skrevet dikt, som han pleier i Chicago.

De har fjell i USA også. Her er Gunn på turens høyeste punkt, nesten 3000 meter over havet.

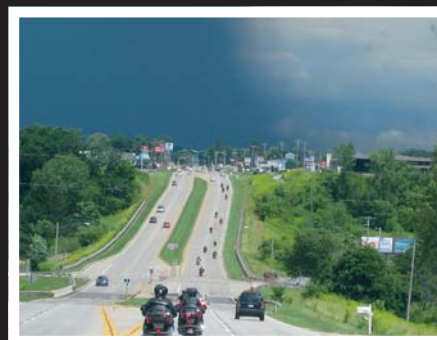
Solvang i California ble grunnlagt av danske emmigranter og kan skrute av kopier av danske severdigheter som Den lille havfruen og Rundetårn.

Legendariske Highway 1 langs Stillehavet er et must.

Bison på svært nært hold er en opplevelse for livet.

Uvær i vente, men vi styrte unna.